

Δυο απολύσεις (μέχρι στιγμής) από τον νέο ΔΟΛ της Alter ego του Βαγγέλη Μαρινάκη. Η δημοσιογράφος Παναγιώτα Μπίτσικα απολύθηκε γιατί δεν αποδέχθηκε να βάλει την υπογραφή της στις συμβάσεις δουλείας και ντροπής του νέου εκδοτικού συγκροτήματος. Ο δημοσιογράφος Σωτήρης Βετάνης απολύθηκε επίσης και αποχώρησε μετά από τη [λήψη "ραβασακίου" για το τι έπρεπε να γράψει στο ρεπορτάζ του!](#)

Η νέα ιδιοκτησία της εφημερίδας οριοθετεί το φέουδο της στα ΜΜΕ αλλά οι συνδικαλιστές του κλάδου "παρακαλάνε" για βοηθήματα κρατικής ενίσχυσης για τους ανέργους!

Η δήλωση της δημοσιογράφου Παναγιώτας Μπίτσικα μετά την απόλυση της:

Ενας μήνας συμπληρώνεται από την ημέρα που οι εργαζόμενοι στον πρώην ΔΟΛ κλήθηκαν από τη νέα διοίκηση του Ομίλου να υπογράψουν μια λεόντειο σύμβαση, με επαχθείς όρους . Μια σύμβαση-μνημείο αντεργατικών διατάξεων, που λειτουργεί ιδιαίτερα σήμερα, σε μια περίοδο αναδιάρθρωσης στο χώρο των ΜΜΕ, σαν αποτύπωμα της εκδοτικής αλαζονείας και του νόμου του ισχυρού στην οικονομία της αγοράς- γνώμονας οι ψηφισμένοι νόμοι από πρώην και νυν μνημονιακές κυβερνήσεις στο όνομα της ανταγωνιστικότητας.

Καταχρηστικοί όροι οι οποίοι υπάρχουν σποραδικά σε διάφορες ατομικές συμβάσεις στον χώρο του Τύπου (και όχι μόνο) συγκεντρώθηκαν , ενοποιήθηκαν και αποτέλεσαν ένα corpus που σημείο προς σημείο κάνει έρμαιο στις διαθέσεις του εργοδότη τον εργαζόμενο-τον/την δημοσιογράφο, τον/την διοικητικό-ή υπάλληλο, τον/την τεχνικό.

Η πλειονότητα των εργαζομένων στις έντυπες και ηλεκτρονικές εκδόσεις της Alter Ego απορρίπτει αυτή τη σύμβαση. Ακόμα κι αν, υπό τον εκβιασμό «ή υπογράφεις ή απολύεσαι», μπήκε η υπογραφή τους. Το σπουδαίο είναι ότι δεν την έχουν υπογράψει «μέσα τους». Εγώ απλώς δεν την υπέγραψα ούτε και στο χαρτί. Κι ύστερα ήρθε η απόλυση (13.11.2017).

Από διαφορετικούς δρόμους, όλοι μας συνεχίζουμε, να μην ξεχνάμε ότι η προσωπική και επαγγελματική ευθύνη μας για υπογραφή με ήθος, αξιοπρέπεια και επάρκεια δεν αποσβέννυται ακόμα και στην αρένα της οικονομίας της αγοράς. Θα τη συναντάνε στα κείμενά μας, στα βήματά μας στο δρόμο της διαδήλωσης , μαζί με εκείνα των άλλων εργαζομένων, στην προσπάθεια να ενώνεται πάντα το ατομικό με το συλλογικό.

Αν κάτι αξίζει να μείνει από μια απόλυση, είναι

- η διεκδίκηση αρχών και δίκαιων αιτημάτων αξιοπρεπούς εργασίας με δικαιώματα,
- ο αγώνας για συλλογικές συμβάσεις εργασίας και
- η ανάγκη για ένα δυνατό συνδικάτο Τύπου

Πηγή: mediatvnews.gr